

هم‌فکری، جای فضای باز نقد و نظر را نمی‌گیرد

حسین نورانی‌نژاد

انتصاب آقای محسنی اژه‌ای به ریاست قوه قضاییه، اگرچه يك انتصاب تخصصی و خارج از فضای سیاسی باید ارزیابی شود، اما به هر تقدیر با توجه به شناختی که از سوابق و مواضع وی در دست است، خالی از اینگونه تحلیل‌ها نخواهد بود. آقای محسنی اژه‌ای يك فرد با سابقه در قوه قضاییه محسوب می‌شود و پیش از این معاون اول این قوه بوده است. در زمان تصدی مسوولیت‌های امنیتی مثل وزارت اطلاعات در دولت آقای احمدی‌نژاد هم خارج از مسائل مرتبط با این قوه نبوده و قطعاً جزو آشناترین افراد با چم و خم این نهاد است. اما همانطور که شناخت ایشان از قوه اهمیت دارد، شناخت افکار عمومی از ایشان نیز خالی از اهمیت نیست و چه بسا مهم‌تر است.

آقای محسنی اژه‌ای يك چهره سیاسی، امنیتی و قضایی نزدیک به بخش تند جریان اصولگرا شناخته می‌شود. با توجه به فضای فکری و سیاسی روسای قوه قضاییه پس از دهه اول انقلاب، انتظار انتصاب يك فرد غیر اصولگرا نمی‌رفت اما با توجه به یکدستی قوا در مجلس و دولت، شاید انتظار چهره ملایم‌تری می‌رفت که رویکرد کمتر تند دوره آقای ریسی را با سرعت بیشتری به پیش ببرد. به هر حال در شرایطی هستیم که بخش بزرگی از جامعه خود را در قطع ارتباط با نهادهای حاکمیتی می‌بیند و انتقال حس ملجا و پناه بیطرفی در عدلیه داشتن، کم‌ترین تدبیر لازم برای این شرایط است.

با این اوصاف باید دید که آیا آقای محسنی اژه‌ای به رغم تصویری که از مواضع ایشان وجود دارد، حس بیطرفی و استقلال را به فضای سیاسی - اجتماعی کشور منتقل می‌کند یا احیاناً قرار است نقش پشتوانه و ضمانت اجرایی برای تصمیمات و کارآمدی و احیاناً ناکارآمدی دو قوه دیگر را ایفا کند. البته خارج از تاثیر این انتخاب در فضای سیاسی کشور که بی‌تاثیر بر همه شؤون دیگر زندگی شهروندان نیست، حل مسائلی چون اطاله دادرسی، مبارزه با ارتشاء و فساد، خاتمه سیاست به چالش کشیدن استقلال نهاد وکالت و در نهایت، پاسخ‌گویی و شفافیت بهتر نسبت به عملکرد این قوه، مواردی هستند که با توجه به اشراف کامل آقای محسنی اژه‌ای، اگر اراده‌اش را داشته باشند، شدنی است.

